

Segâh

Nefes

R A K I S

[♩= 144] Aşk ol sun meydan — gó re — ne — doğ ru yo lu na —

gi de — ne — a — fe rin hak ki hak bi — li — p
hal gi yip gó nül — gü de — ne — aşk A lim hü hü
hü sa — hi — m hü ger — çek e ren — ler de mi ne —

N E F E S

Aşk olsun meydan görene
Aferin hakkı hak bilip

Dağru yoluna gidene
Hal giyip gönül güdene

Aşk Alim hü hü Şahım
Hü gerçek erenler demine

Kâfî nundan kün fekân
Teslim rahat oldu heman

Emrine ramoldu cihan
Hem yidip hem yedene

Doğru yürü doğru bak
Rahmider yarlıgar hak

Doğru gidene zeval yok
Hak için kulluk edene

Gönlünü yüksekten endir
Aç doyur susuz kandır

Ar etme alçağa kondur
İbâda borcun ödene

Besleme gazap atını
Tepele nefsin itini

Çekersin zulumâtını
Zarar gelmesin bedene

Muhittin Abdal aşkolsun
Yemişin nadan yemesin

Sırrımız eller duymasın
Şayet yeyuben dadana

Muhittin Abdal

Müfrît bir « Huruſî » olan bu bektaşı şairinin hangi devirde yaşadığı malûm değildir; bir nefesinde Otman Baba tekkesinde şeyh olan bir Babaya intisap ettiğini söylemesine ve bu « Baba »nın Hicri 882 de öldüğüne bakılarak 16inci asırda yaşıdiği zannolunmaktadır.